

Iv. 9, 35. . . . »Veruješ li ti u Sina čovečjeg?« Mnogi kodeksi i Vulg. imaju *τὸν υἱὸν τ. Θεοῦ*. Zato je u Vogels²⁸ opravdano uvrstio ovo čitanje u svoje izdanje N. Z. Tillmann:²⁹ Glaubst du an den Sohn Gottes. Jednako Rösch.³⁰

Iv. 10, 29. »Otac moj, koji mi ih je dao, veći je od svijeta«. Praeferenda est lectio difficilior *ὁ δέδωκεν μοι πάντων μετῶν ἐστίν* B. Vulg. »Što mi Otac moj daje, veće je od svega«. Tillmann:³¹ »Was mein Vater mir gegeben hat ist größer als alles«. Lagrange:³² »Mon Père, ce qu'il m'a donné est plus précieux que tout«. cfr. Knabenbauer.³³

Iv. 11, 33. pod konac retka »razgnjevi se u duši i uzruja se«, točnije »bijaše u duši duboko potresen i uzruja se«. *ἐνεβριμύσατο τῷ πνεύματι* Vulg. infremuit spiritu. Lagrange³⁴ »fremit en (son) esprit«. Tillmann³⁵ »war er innerlich tief bewegt u. erschüttert«. Rösch³⁶ »wurde er tief ergriffen u. erschüttert«. cfr. Zorell,³⁷ Knabenbauer.³⁸

Dr. Franjo Zagoda.

Sveto Pismo Novega Zakona. Drugi Del. Apostolski Listi in Razodetje. Priredili: Dr. Fr. Jerč, Dr. Gr. Pečjak, Dr. Snoj. Ljubljana. 1929. Kat. tiskovno društvo.

Iza kratkog uvoda u Apostolske spise dolazi prijevod s kratkih bilješkama. Prijevod je lijep i jasan. Prevodioci drže se principa postavljenih u prvom dijelu.

Neka mi bude dozvoljeno staviti nekoliko primjedbi.

Mislim, da bi gdjegdje ljepše zvučili adjektivni mjesto supstantiva na pr. u posl. Efežanima. Bilo bi dobro radi lakšega razumijevanja, da su velike rečenice u Efež 1. i Kol 1, rasčlanjene u manje, kako su rasčlanili Rösch i Tillmann. Figure Apostolove trebalo bi redovito zadržati, da ne oslabi misao, osobito one, koje uzima iz utrke.

II. Sol. 3, 1. *»ἵνα ὁ λόγος τ. κυρίου τρέλλῃ«* Vulg. »ut sermo Dei currat« prevode da bi se »beseda raširjala«. Izražaj Pavlov gubi svoju krepčinu.

Kol 2, 1. prevode *»ἀγῶνα«* sa skrb. Misao je dobra. Ali zašto ne bismo zadržali lijepu sliku o borbi na svetom evanđeoskom trkalištu? Tillmann¹ »welchen Kampf ich... habe«.

²⁸ Vogels, Novum Testamentum graece et latine. Düsseldorf, 1922.

²⁹ l. c. p. 201.

³⁰ l. c. p. 216.

³¹ l. c. p. 263.

³² l. c. p. 289.

³³ Commentarius sec. Johannem p. 353, 54.

³⁴ l. c. p. 304, 305.

³⁵ l. c. p. 266.

³⁶ l. c. p. 221.

³⁷ l. c. p. 180.

³⁸ l. c. p. 371, 372.

¹ Die heilige Schrift des Neuen Testaments p. 512.

I. Sol. 2, 2. prevodi *ἐν πολλῇ ἀγῶνι* »s velikim trudom«. Tillmann² je zadržao figuru »in heissem Kampf« i Rösch³ »unter schweren Kämpfen«.

Rim. 4, 5. prevodi *τὸν ἁσεβῆ* sa »grešnik«. Vulg. ima prema izvorniku »impium«. Jednako imaju mnogi prevodi na pr. Lagrange:⁴ »qui rend just l'impie?« Tillmann⁵: »gottlosen rechtfertigt; isto tako Bardenhewer,⁶ Sickenberger⁷: »der den gottlosen gerecht macht«.

II. Kor. 6, 14 *ἐτεροζυγοῦντες* prevodi prema Vulg. »ne dajte se uprezati u jarem«; točnije »u tuji jarem«. Sickenberger⁸: »mit Ungläubigen an einem fremden Joch ziehen«. Tillman⁹: »Zicht nicht... an fremdem Joch«; Preuschen-Bauer¹⁰ *ἐτεροζυγέω* unter fremdartigen Joch gehen.

Bilješke razjašnjuju, što je najpotrebitije. Ne bih se mogao složiti sa tvrdnjom, da je list iz Laodiceje identičan sa listom Efežanima.¹¹

Želim a i uvjeren sam, da će se ovaj vrsni prijevod raširiti po svojoj Sloveniji i donijeti krasne plodove na slavu Božju te vjerski i čudoredni napredak slovenskog katoličkog naroda.

Dr. Franjo Zagoda.

† Eberhardt Nestle: *Novum Testamentum graece et latine*. Utrumque textum cum apparatu critico. Editionem novam novis curis elaboravit Ervin Nestle. Stuttgart. Privilegierte Württembergische Bibelanstalt 1928.

Novo izdanje vrlo raširenog i praktičnog školskog priručnika priredio je sin † publiciste.

Kako je poznato, služio se N. kritičkim izdanjima: Tischendorffa, Westcotta-Horta i WeiBa držeći se principa, da većina odlučuje. Taj princip zadržao je i sin.

Kritički aparat je u novom izdanju mnogo veći. Često susrećemo znakove Sodenove recenzije H i K, ali nema recenzije I.

U samome tekstu imademo svu silu znakova, koji nas upućuju na razlike u aparatu.

U tekstu opažamo još uvijek preveliki upliv kodeksa B sin. i zapadnog teksta. Zato je Mk 16, 9—20; Lk 22, 43. 44. u zagradi; a perikopa

² I. c. p. 519.

³ Das Neue Testament p. 445.

⁴ Epître aux Romains p. 87.

⁵ I. c. p. 394.

⁶ Der Römerbrief p. 65.

⁷ Die beiden Briefe des heil. Paulus an d. Korinther u. sein Brief an die Römer. p. 180.

⁸ I. c. p. 102.

⁹ I. c. p. 465.

¹⁰ Griechisch-Deutsches Wörterbuch p. 490.

¹¹ Höpfl: Introductionis in sacros utriusque testamenti libros compendium vol. III. p. 307.—10. Roma. 1926.